Debreczen, 1900. XXVII. évfolyam 109. sz. Szerda, április 25.

Előfizetési árak:
postán vagy házhoz küldve:
Egész évre. 20.— kor.
Félévre. . 10.— kor.
Negyedévre 5.— kor.
Egy hónapra 1.70 kor.
Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések dija:
Egy □ cm. területenként 8 fillér.
Nyilttér és magánérdekü közlemények soronkint 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utcza 19.
Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő: Koncz Ákos.
Felelős szerkesztő: Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utcza 13.
Előfizetés, hirdetés és magánérdekü közlemények felvétele.

Széthulló kévék.

Debreczen, április 25.

A fővárosi napilapban szenvedélyes vitázások folynak és valóságos szemelvényeket lehet gyüjteni azon szebbnél-szebb epitetonokból, melyekkel nagyhirü politikusok és jónevü ujságirók traktálják egymást.

A *Magyarország* az *Egyetértés*-sel, a *Budapesti Napló* a *Mayyar Szó*-val polemizál. Előbb simán ment a fésülgetés, most azonban már a dorong járja. A tárgyilagosság megszünt és a személyes harczban a tollak szurnak és vágnak.

Amott *Eötvös* Károly *Bartha* Miklóssal és *Holló* Lajossal, emitt *Vészi* József dr. *Pály* Edével van hadilábon. — A közönség pedig boszankodik azon áldatlan harcz láttára, mely a magyar politikai élet kiváló szereplőit csatarendbe állitja.

Eötvös Károlyt azzal vádolják, hogy hütlen lett a függetlenségi párthoz, a *Magyar Szó* meg, mint a *Bánffy* csoport lapja, szeretné *Széll* Kálmánt leszoritani a cselekvés teréről. Egy szóval ennek a boldog országnak nincs egyéb dolga, mint testvérharczot provokálni és a szenvedélyek felcsapó lángjaiban egymás jó hirét, munkakedvét fölemészteni.

Akármint szépitjük is a dolgot, annyi bizonyos, hogy *Széll* Kálmán egy nagy ellenáramlattal áll szemben. *Hosanná*-val fogadták a pártok kormányra lépte alkalmával, s most egy nagy csoport minden áron meg akarja munkáját nehezíteni. Ezeknek az ellenzékről jövő hosannaknak mi akkor sem tulajdonitottunk nagy értéket és őszinteséget, mert a politikai élet tapasztalatai arról győztek meg bennünket, hogy nálunk csak ideig-óráig tart egy-egy ujonnan kinevezett vagy rekonstruált kormány népszerüsége s mihelyt ez nem tesz mindenkinek kedvére, ki van téve a legméltatlanabb megtámadtatásoknak. Mivel pedig *Széll Kálmán* nem igen kedvezett a feszengő csoportoknak és a minden fennálló kévét ledöntögetni szerető zóilusoknak, ne csodáljuk, ha a népszerüség nimbusza elhagyta és azokat *feszitsd meg* kiáltásokkal magával szemben találta, kik azelőtt a hatalomra jutott miniszterelnökben a *jog, igazság és törvény* emberét látták.

Mindenesetre legfájóbb ebben a harczban az, hogy a felekezeti kérdéseket beledobták a politikai élet forgatagába. Fájó, mert aki a kulturharczban gyönyörködik, az nem szeretheti igazán hazáját. Van nekünk elég bajunk s épen azért ne fessük falra az ördögöt, mikor az nem látható. Válasszuk el a felekezeti kérdéseket és velleitásokat a politikától, mert ezeknek összekavarása mindenütt és minden időben ártott ugy a hazának, mint a felekezeteknek. Mérkőzzünk és számoljunk fel a politikában, de ne gyöngitsük a felekezeteket a legtöbbször meddő viták hevében. — Főleg pedig egy politikus se használja fel a felekezetek világ teremtésétől megszokott érzékenységét a pártegység megbontására, mert ez a törekvés megboszulja magát, gyöngiti a magyar állam egységét, szembe állitja együttmunkálás helyett az erőket, gyöngiti a társadalmat és az előretörő haladás helyett retrograd irányba vezet bennünket.

Széll Kálmán liberalizmusa ellen nem lehet kifogása senkinek. Országgyülési beszédeiben, melyeket még nem régen az ellenzék is éljenzéssel fogadott, világosan szólt és elitélte a néppártnak a felekezetek békéjének megrontására irányuló mozgalmát. Az appropriacionális vita alkalmából elmondott beszéde e tekintetben teljesen világos volt. Ő nem kivánja a felekezeteket osztályozni, hanem egyenlő jogokat akar nekik biztositani. És ha igy, akkor igazán érthetetlen az a harcz, mely ma azok részéről indult meg, kik sajogják azt, hogy a politikai életben elvesztették a vezető szerepet.

Haszna ebből az áldatlan küzdelemből nem lesz senkinek, a haza és a társadalom azonban, melyet széttagolnak, a felekezeti kérdések kihegyezésénél kétségkivül kárát

TÁRCZA.

Elfeledett mult.

— Elbeszélés. —

— A „Debreczeni Ellenőr" eredeti tárczája. —

Irta: **Szini Péter.**

II.

Kelme András egyike volt azon embereknek, kikről el szokták mondani, hogy jól birják magukat. Adott is neki az Isten saját szorgalma után szép vagyont, de azért más tekintetben nem emelkedett ki lakostársai közül.

Egyszerü gondolkozásu, csekély igényü ember volt, ki soha nem gondolt saját kényelmére, még akkor sem, midőn szorgalma után gyüjtött vagyonából telt volna módosabb életre.

Dolgozott naphosszat, müvelvén a jól termő földeket. E foglalatosságon kivül nem törődött semmivel. Nyugodtan tért haza kis családja körébe, midőn az alkony sötét, lomha szárnynyal leereszkedett s kora reggel megfrissült tagokkal, elégülten ballagott ismét ekéje után.

Lakostársai több izben akarták megválasztani községi biróul, de e megtiszteltetést nem fogadta el.

Egyetlen életczélja volt vagyont gyüjteni s a gyüjtötteket megtakaritani, hogy egyetlen gyermekének, a szemes, ügyes, életre-termett Jánoskának minél több kényelmet biztositson.

Felesége mindenben követte példáját, bár néha kitört kebléből a szánalom szava, midőn férje esténkint fáradtan, izzadt homlokkal érkezett haza a mezőről.

— Ugyan miért öli magát annyira? Miért nem fogad egy cselédet? — pirongatta jóságos szavakkal. — Nem fiatal már, hogy ugy birja a dolgot, mint eddig.

— Még birom, Istennek hála! — felelt Kelme. — Minek akarnám magam a munka alól kivonni, mig erőm van hozzá. Ha az Isten erre rendelt, kötelességem megfelelni a kitüzött pályának.

El is nevezte a falu népe fukarnak, fösvénynek, zsugorinak Irigy szemmel nézték boldogulását s azt mondták, hogy a gonosz lélekkel van szövetségben. Nem is szerette senki s a hol csak tehették, kárt okoztak neki.

Kelme András nem törődött a felőle szállongó sértő hirrel. Fel sem vette, midőn értesült egyik-másik irigy lakostársa beszédéről.

— Majd megmutatom én neki: ki vagyok, csak az Isten engedje felnőni a fiamat! — mondá panaszkodó feleségének. — Reám csak az irigység foghat rosszat. Az fáj sok embernek, hogy dolog nélkül nem lehet vagyont gyüjteni. Irigylik tőlem a munkakedvet, rendszerető pontosságot. Miért haragudnám ezért?

A földesur, ki szomszédjában lakott egy régi kastélyban, volt az egyetlen ember, ki szivesen beszélgetett el vele. A kis Jani gyakran jelent meg a kastélyban. Szerették ott az élénk, tudvágyó fiut. A földesur egyetlen gyermeke, a hat éves kis Viola, játszótársa lett a gyors felfogásu, ügyes fiunak. Ugy összeszoktak, mintha testvérek lettek volna s midőn végre Janinak el kellett hagynia szülei lakát, hogy a magasabb ismeretek megszerzése végett iskolába menjen, a kis Viola volt, ki legjobban sajnálta.

Az évek meg sietve haladtak el s a két — egymással rokonszenvező — ifju lélek naponkint fejlődött. Viola mellé nevelőnőt hoztak, ki a gyönyörü növésü leányt kellőleg kimüvelte.

Azonban a születéssel nyert előny nem volt még lelkébe oltva. Szivesen, repeső örömmel fogadta Janit, midőn az szünidőre hazatérve, látogatást tett náluk.

Jani öt év alatt sugártermetü, szép ifjuvá fejlődött s Viola, a tizenhárom éves leány, ugy érezte, hogy rokonszenve még jobban erősbül iránta, bár mitsem tudott még arról, hogy e rokonszenv létrehozásában a szív játsza a főszerepet.

Gyakran sétálgatott el Janival a temető lombos fái alatt s az édes együttlét szorosabban kapcsolta össze szíveiket.

vallja és elvonja a nemzet erőit azon munkától, mely darabban marad a meddő viták közepett.

Egyszóval a politika és közélet veszedelmes törekvésekkel van szaturálva. Mi lesz a vajudás vége — nem tudjuk! Annyi azonban már most is bizonyos, hogy ez hasznunkra nem válik és veszélyezteti az igazi *szabadelvüség* zászlójának becsületét, melyet oly nagy fáradtsággal tüztünk fel a reakczió és sötétség romjai fölé. **K.**

Ő Felsége duka és szentgyörgyvölgyi Széll Ignácz belügyminiszteriumi második államtitkárnak a Lipót rend középkeresztjét adományozta díjmentesen. A legmagasabb kéziratból, mely szerint az adományozás az államtitkár urnak hosszas, hü és buzgó közszolgálata alatt szerzett kiváló érdemei elismeréseül történik, — oly melegség sugárzik ki, mely a jóleső megelégedés és öröm érzelmét kelti Széll Ignácz mindama tisztelőiben, kik az ő zajtalan, de eredményekben annál gazdagabb, intenziv munkálkodását ismerik. A kitüntetés alkalmából a belügyminiszterium tisztviselői testületileg üdvözlik az államtitkárt; üdvözletükhöz csatlakozik a magyar közvélemény őszinte szerencsekivánata is.

Az áru- és értéktőzsde uj elnöke. Miután a budapesti börze volt érdemes elnöke végleg lemondott erről az állásról s miután annak elvállalására nem volt rábirható, a tőzsdetanácsosok uj elnök választására gyültek egybe. Az összes szavazatok Kornfeld Zsigmond, a Magyar Általános Hitelbank vezérigazgatójának személyében egyesültek, a ki ezzel a legnagyobb megtiszteltetés részese lett, melyet a magyar kereskedővilág adhat. És ez a választás — mint a „Pester Correspondenz“ irja, — nemcsak a főváros pénzügyi és kereskedelmi viszonyaira lesz nagy fontossággal, hanem az egész országban is utmutatásul szolgál az egységes és hatásos működésre. Nem kétkedünk tehát, hogy az egész ország ipara, kereskedelme és mezőgazdasága örömmel fogja üdvözölni ezt a választást. A ritka egyhanguság, melylyel ez a választás történt, jelentékenyen emeli ezt a megtisztelt tetést és még sem lehet mondani, hogy egy hajszálnyival is felülmulná Kornfeld egyéniségét.

A tőzsde uj feje szinte predesztinálva van erre az állásra és egyesiti magában mindama tulajdonságokat, melyek egy ily kimagasló intézmény vezetőjénél szükségesek. Élés értelmü és gyakorlati látásu ember ő, ki a dolgokat ugy látja, a milyenek, kitünő pénzügyi ismeretei és a kereskedelm érdekei iránt való finom érzéke, melyért minden felől dicsérik, szinte hivatottá teszik őt, hogy teljes joggal képviselje ez érdeket felfelé és lefelé! Már mint a tőzsde alelnöke, egyik leghasznosabb tagja volt az intézménynek Kornfeld Zsigmond; az ő kezdésének köszönik megváltozásukat a szokványok, valamint a tőzsde alapszabályai, a giro- és pénztár egyesület létezését, az uj tőzsdepalota épitését is az ő sürgetésére vezethetjük vissza. A budapesti tőzsde önmagát tisztelte meg a legnagyobbszerü módon, midőn ezt az érdemes tagját állitotta az ország első kereskedelmi intézménye élére.

Iparfejlesztés társadalmi uton.

— Második közlemény. —

Magán a czimen is megütköznek. Felállitják az axiomát, hogy társadalmi uton lehet ipart pártolni, de nem lehet fejleszteni és nem lehet teremteni.

Hát én részemről beérem azzal, ha az igy érvelők csak abban müködnek közre, hogy a hazai ipart lelkesen pártolják és nem kivánom tőlük, de senkitől sem, hogy azt fejlesszék, hogy azt teremtsék.

A mint abból, ha az éhező csecsemőt tápláljuk, az éhhaláltól megmentjük, önmagától következik az, hogy a gyermek nőni, fejlődni fog, ugy az ipar is pártoltatván, minden külön, a fejlődésre irányzott közrehatás nélkül is és önmagától is fejlődni fog. Az, a ki az ipart pártolja, az akarata ellenére is egyszersmind fejleszti és én remélem, hogy a pártolásnak ez az elmaradhatlan kedvezménye senkit sem fog attól visszariasztani, hogy a pártolók közé lépjen.

Más az ipar megteremtése. E tekintetben részben igazuk van a társadalmi mozgalom erejében kételkedőknek. Igazuk van annyiban, hogy uj iparág megteremtése társadalmi uton közel áll a lehetetlenséghez, mivel ennek első előfeltétele a nagy tőke, a mi fölött semmiféle társadalmi mozgalom nem rendelkezik.

De ebben is csak részben van igazuk, részben, különösen pedig a mi a jövőt illeti, nincsen. A céltudatos társadalmi mozgalom pártolván a magyar ipart, előbb csak létező iparteleppeinknek és iparágainknak megerősödését fogja eredményezni.

A megerősödött ipar müvelőinek nem, csak a megélhetést, de bizonyos foku jólétet is biztositván, az önmagától is fejlődni, vagyis szállitóképessé, szolidabbá, izlésesebbé és minden tekintetben versenyképessé fog válni. A versenyképessé vált iparágak példája a tehetségesebb egyénekre is, a vállalatok anyagi gyarapodása és nagyfoku jövedelmezősége rövid időn a bel- és külföldi tőkére is vonzó hatással lesz. Föltéve, hogy sikerülni fog nekünk a mai napon meglevő ipart kellően támogatni, csakhamar lesz elég vállalkozó tőke olyan ipar megteremtésére, a mely nélkül most hazank szükölködik, amelyre azonban nálunk megvannak az előfeltételek.

Ismétlésbe estem, de nem tehetek róla, ha más-más köntösben mindig ugyanazzal az ellenmondással találkozom.

Ez ellenmondásoknak (hogy a legjobb szándékból erednek, senki kétségbe nem vonja), ha egyéb haszna nem származnék is, megvan az a haszna, hogy a kivivandó küzdelmet nem vehetjük kicsibe, hogy elibünk táratván a nehézségek és veszedelmek, készülődéseinket azokhoz alkalmazhatjuk.

Okulhatunk a figyelmeztetéseken és okulni fogunk a mult kezdeményezéseinek kudarczából meritett tapasztalatokon.

Tudjuk, hogy kerülnünk bell azokat a tulzásokat, a melyekre elődeink oly nagy mértékben estek bele.

Ilyen tulzás volt: a kényszer, még hozzá az általános kényszer. A hazafitól el-

---

A nevelőnő nem is késett figyelmeztetni e körülményre a gőgös, nagy családból lett származására felette büszke mamát.

— Tetszik tudni: ifju leányoknál tulsulyban van az érzelem s mielőtt az ész meglatolni tudná a cselekvés végrehajtásából előálló körülményeket, már az ábrándok világából idézett kép elmosódhatatlanul bevésődik a szivbe. Az a parasztfiu már nem oly tapasztalatlan, hogy ne tudná egy gyenge nő szivét idomitani.

— Igaza van a kisasszonynak! Köszönöm szives figyelmét...E naptól fogva meg is tiltom, hogy vele beszéljen. Igyekezzék kegyed is fölébreszteni a leányban a kötelességet, mely születése után vár reá. Még most könnyü lesz feledtetni vele a gyermekkori játszótársat.

— Én nem állitom, hogy abból az ifjuból nagy ember nem lehet valaha. Mondják, hogy kitünő tanuló, de most még korán volna a jövő reményeiért áldozatul dobni egy gyenge női szivet.

— Világért sem! Legyen bármi belőle, az én családomat nem fogja beszennyezni. Paraszt származása mindig gátul szolgálna, ha mindjárt a legmagasabb hivatalra jutna is.

A nevelőnő másnap kerülő utakon tudtára is adta Violának, hogy épen nem szép az, ha egy tizenhárom éves leány idegen ifjuval társalog.

— De hát ő nem idegen! — tiltakozott Viola. — Mióta eszmélni tudok, mindig ismerem.

— A világ itélete szerint idegennek kell tekintenünk minden, családunkhoz szorosabban nem tartozót. Kegyed még nem ismerős azon követelményekkel, melyeket a születés hoz magával, különben tudhatná, hogy egy uri házból származott nőre az is lealázó, ha egy — rangjához nem illő — ifjuval szivesen beszélget el.

Nagy fájdalmat okozott Janinak, midőn távozása alkalmával Violával nem találkozhatott. Többször jelentkezett a kastélyban, de mindannyiszor elutasittatott. Azt felelték neki, hogy beteg Viola, — nem szabad senkivel beszélnie.

A szegény ifju mitsem tudott az árnyról, mely ellene készittetett. Tele reménynyel, a jövőbe vetett bizalommal távozott tanulmányai folytatására.

Öt éve volt még hátra. E két évet is megfeszitett szorgalommal töltötte el. Még szüleit sem látogatta meg, bár epedett Viola látása után.

Iskolái végeztével letette az állam vizsgát s a miniszteriumnál nyert alkalmazást, honnan csak három év elteltével tért haza szülei látogatására.

Tehetsége, megfeszitett szorgalma után fényes állást vivott ki s most már remélhette, hogy Viola szüleinél nem találhat ellenkezésre, ha kérőül lép fel.

III.

Szinte ujjáéledt a jó Kelme András s minden fájdalmát feledte, hogy ujra láthatja fiát. S milyen derék férfiu lett belőle! . . . Azt már maga sem hitte volna, hogy annyira felvihesse! . . . Beszélhetnek már az irigyek. Mondhatják, hogy kinek kuporkodott oly nagyon! . . . Fiában fényre lesz emelve a Kelme-család.

János leverten ébredett fel. Fáradtnak, kimerültnek érezte magát. Ott állt a bizonytalanság kapuja előtt, melyen belől tudhatja-e mi vár reá? . . . Gyötrelem-e, vagy áhitott boldogság? . . .

Igyekezett nyüzsgő gondolatait más egyébre irányitani. Feledni óhajtotta a szivébe vésődött szende női arczot, mely édes kinnal töltötte kebelét, de nem sikerült.

Mit várhat pedig? Miben reménykedik? Hiszen soha szó sem volt közöttük komolyabb viszonyról!...Gyermeki ártatlansággal játszadoztak ugyan együtt, de ebből nem lehet remélni, hogy Viola a multból szerzett emlékek szirmaiból rakja össze szive virágát!...

Hogy leveleztek!... Volt-e abban szó is szerelemről, vallomásról? Emlegették a multat, játszian röpkedtek a gyermekkor emlékein. Semmi egyéb. János tartózkodott vallomást tenni. Violától meg csak nem várhatta, hogy ő törje meg a mély hallgatást.

Fájt a lelke, minden része. Mintha nehéz terhet hordana kebelén, oly sulyos volt a bizonytalanság.

Vádolta önmagát, hogy meg nem győződött eddig Viola iránta érzett vonzalmáról. Hátha késő most már? Hátha e megnőtt leány feledte a gyermekkor álmait?

Annyira erőt vett rajta a vágy, mielőbb láthatni a feledhetlen leányt, hogy türelmetlensége még édes anyjának is feltünt.

— Olyan sápadt vagy, édes fiam!... Talán rosszul aludtál? — kérdé szivélyes hangon.

— Dehogy, anyám!...Rég nem aludtam ilyen nyugodtan!... Eddig is sápadt voltam!...A szellemi munka, tulfeszitett idegek megszürik az embert.

— Ne is dolgozzál annyit!...Megélhetsz már munkád után, ha nem kapsz is magasabb hivatalt.

— Isten őrizz, hogy fél uton megálljak!...Még ezután ragyog reám fényes jövő, édes anyám!

— Segitsen az Isten, fiam!...Nem hiába dicsért mindig a földesur, de be is

várták, hogy *minden* szükségletét honi készitményből elégitse ki, mi több, erre szavát vették, esküt tétettek. Mit sem törődtek azzal, hogy némely dolgok természetszerüleg elő sem állithatók nálunk s hogy a szónak, az eskünek megtartása a jó izlésbe, a legvitálisabb anyagi érdekekbe s legtöbb esetben fizikai lehetőségbe ütközött.

Ezzel szemben a mostani mozgalmat a hazafias lelkesedésen kivül a józanság jellemzi.

Tulzás volt a mozgalom vezetőitől, hogy mindent a honfitüzre épitettek és az áldozatokat megkövetelték a nélkül, hogy némi erkölcsi, vagy anyagi ellenszolgáltatásról gondoskodtak volna. Nekünk igyekeznünk kell az érdekeket szolgálatunkba venni, azokat felkelteni és kielégiteni.

Megtanultuk a multból, hogy a mozgalom nem szoritkozhat a közgazdasági tényezők egyikére, hogy annak fel kell a fogyasztót, a közvetitőt és a termelőt ölelni.

Nagy hibája volt a 40 es évek védegyletének, hogy abban a kereskedők a közvetitőknek (termelő és fogyasztó között) nem biztosittatott az őket megillető befolyás; vagy megforditva, hogy a védegylet nem biztositotta magának a kereskedőosztály szükséges támogatását. — És én nagy hibának tartanám, ha a jelen mozgalom meg a másik egyoldalusságba esnék és kizárólag a kereskedőktől várná a hazai ipar protegálását. A kereskedők sokat, talán legtöbbet tehetnek e téren, de minden igyekezetük kárba vész, ha a nagy vevőközönség törekvésükkel nem rokonszenvez, ha a fogyasztók rokonszenvüknek a gyakorlati esetekben — bevásárlásaiknál — félremagyarázhatatlan jeleit nem adják.

Céltévesztett volna a központositás. Még azokkal is meg lehet közelebbfekvő céloknak nyerni, a kik a távoliakra mit sem adnak.

De elkerülendő a lelkesültség gyors lehülését, az elkedvetlenedést és jogos felháborodást, a lehető legnagyobb figyelmet igényli az a kérdés, a mely rendszerint alárendelt fontosságunak nézetett, hogy az ipar pártolására forditott szent tüz, anyagi és szellemi erő tényleg a magyar iparnak váljék javára.

A visszaélés olyan könnyü, formái olyan sokfélék, az ellenőrzés pedig oly nehézségekbe ütközik, hogy mozgalmunk vezérférfiaiban is kételyek támadtak, vajjon képesek leszünk-e ez irányban is kielégitő eredményre jutni.

Hát én azt hiszem, hogy igen. Addig, mig az akczió csak a fogyasztókra nehezedett, az ellenőrzés hatékony nem is lehetett. Mihelyest a kereskedők belevonatnak, mihelyest érdekeik füzik az akczió sikeréhez, a kereskedők nemes versenye és hazafiassága meg fogja reá a helyes utat találni. Ha más nem, akkor a kereskedő és a termelő fogja az ellenőrzést gyakorolni.

Lesznek azontul is gyárosok, iparosok és kereskedők, a kik külföldi származásu czikkekre fogják a hazai jelzőt alkalmazni és ezáltal a vevőt megtéveszteni. Üzelmük azonban rövid időn napfényre fog jutni. Az a termelő, a kinek nevét a külföldi czikket árusitó bitorolni fogja; az a kereskedő, a ki a tényleges magyar eredetü czikket nem lesz képes eladni, mert konkurrense az álhoni czikket olcsóbban vesztegeti, csakhamar rá fog jönni a turpisságra és a gaz csalás ellen a társadalomnál fog keresni és fog találni is orvoslást, biztosabbat és mélyrehatóbbat, mint a törvény vagy a hatóság nyujthatna.

Amikor ez idő elérkezik, akkor a honi jelzőt nem fogják oly könnyen odadobni és alig lesz rá azontul eset, hogy mint most, egyes obskurusabb üzletek kirakataiban, a valódi magyar készitmény mellett a legnyilvánvalóbban osztrák és külföldi eredetü selejtes iparczikken is ott ragyogjon a hazai megjelölés.

És nem fogunk mosolyoghatni olyan fajtáju naivitáson, a mely a napokban kezeinkbe jutott „A magyar ipar uttörője“ cz. reklámujság összeállitásában nyilvánul, a mikor az ötödik oldalán *valódi olasz vivőeszközöket*, a hatodik oldalon kiváló szakszerüséggel valódi *angol* és *franczia szövetekből készitett* felöltőket, a hetedik oldalon órákat, ékszereket, tizedik oldalon angol és franczia szöveteket, tizenkettedik oldalon *elsőrendü franczia* szemgyógyvizet kinál.

És azzal a tudattal fogjuk filléreinket áldozatul hozni, hogy ez áldozattal, mi is hozzájárultunk a magyar czélhoz, hogy nekünk is van a magyar ipar fellenditésének nagy épületében egy homokszemnyi részünk.

Dr. L. M.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— Képviselőházi expressz-tudósitás. —

Budapest, április 24.

Félórával az ülés megnyitása előtt magas növésü, ezüstszakállu öreg ur rótta végig az elárvult folyosót. A buffet előtt találkozott Forgách Antal gróffal. Megkérdezte tőle nagy szerényen:

— Kérem szépen, merre van a miniszterszoba?

A fiatal gróf nagy előzékenységgel kalauzolta a kérdezősködőt a hatalom szögletéig, a hol elváltak.

Az öreg ur csakhamar megjelent a folyosón, a hol a függetlenségi párt egynéhány korán kelő tagja szivarozgatott nagy kedélyesen.

— Széchényi Gyula gróf vagyok! — mutatkozott be a folyosó népének. Azután odaült közéjük és csendesen beszélgetett az öreg Madarász apóval, Kossuth Ferenczczel, Justh Gyulával.

A folyosó ezenközben szépen megtelt. Általános megnyugvással értesültek minden oldalon arról, hogy Vészi József és Kóbor Tamás párbaja, melyet igen éles hirlapi polémia előzött meg, komolyabb baj nélkül folyt le. A szélbali csoportokban sok szó folyt a két hirlapnak elkeseredett ellenségeskedéséről és konstatálni való, hogy a hangulat egyik táborban sem mondható békülékenynek.

Perczel Dezső elnök jóval tizenegy óra után nyitotta meg a Ház ülését és általános társalgás közben terjesztette elő ugyancsak felgyülemlett bejelentéseit.

Bemutatja Tibád Antal és Gulner Gyula képviselők leveleit, melyek szerint képviselői állásukról lemondottak és jelenti, hogy ennek folytán Udvarhely vármegye székelyudvarhelyi és Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye abonyi választókerületében az uj

---

teljesült a mondása!...Szinte restellem, hogy itthon nem találsz oly kényelemre, mint a fővárosban. De szegény beteg apád soha sem engedte, hogy jobban kiterjeszkedjünk. Volna pedig már miből, hála Istennek. Már tizezer forintunk van a bankban!

— Jól tette édes apám, hogy nem hagyta elragadtani magát a kor divatos áramlatától. Legtöbb ember annak szegénye, hogy a takarékosságot csak névről ismeri.

— Igazságod van, fiam! Én, az én egyszerü felfogásommal is, belátom, hogy hasztalan a munka, ha a keresményt meg nem becsüljük. Mikor én édes apádhoz kerültem, mindketten szegények voltunk. Egyebe sem volt apádnak egy kis teleknél, de munkások, takarékosak voltunk s a jó Isten megsegitett. Ma már én adhatok másnak vagyonomból s nem kell pironkodva kérni másoktól.

— Ismerjük el azt is, édes anyám, hogy jóindulatu emberek sokat tehetnek érdekünkben. Édes apám se vitte volna fel annyira, ha Bérey földesur jó tanácsokkal el nem látja.

— Igazad van, de meg is hálálta már neki több izben.

— A jó tettet, melyet velünk szorult helyzetünkben éreztetnek mások, soha nem tudjuk visszafizetni s boldognak érezhetjük magunkat, ha kamatait visszatérithetjük.

Ugy elmerültek az ily irányban folytatott beszélgetésben, hogy János szinte felvidult s feledte a lelkére nehezülő sulyos terhet.

Később édes apjához ment, kit alig tudott rábeszélni, hogy ágyában maradjon.

— Semmi bajom sincs már, fiam! — mondá az örvendő apa. — Az orvosok nem találták el betegségemet. Lelki baj volt az, fiam!...Megvallom: epekedtem már miattad! Hogyan is tehetted, hogy öt évig felénk se jöjj?

— Elhiheti apám, hogy én is vágytam hazafelé, de dolgaim mindig ugy gyültek össze, hogy le kellett mondanom a már előre tervezett utazásról. Egy miniszteri számtisztnek sok ám a dolga. Most is csak ügygyel-bajjal szabadulhattam pár napra el.

— Pár napra? . . . Legalább egy hónapig légy itthon!

— A kötelesség mindennél előbb való! Épen édes apámtól tanultam, hogy kit minő helyzetbe rendelt a Gondviselés, igyekezzék annak megfelelni! . . . Szép jövő áll előttem, édes apám s büszke vagyok reá, hogy tehetségem méltánylásra talált.

Az apa elérzékenyülten ölelte át szeretett fiát reszkető karjaival. Zokogott örömében s köny pergett le szemeiből.

— Hálát adok a jó Istenemnek, hogy megengedte elérnem e napot! — mondá rebegő hangon.

— No, no! . . . Már ugy elfoglalod, hogy reggelizésre sem marad ideje! — szólt be az édes anya. Jere már, fiam, idd meg a kávédat! . . .

A reggelizés alatt ismét alkalma nyilt az anyjának érdekes dolgokat közölni fiával.

Elmondá, hogy Béreyéknél nagy ünnepséghez készülnek. Már is érkeznek a vendégek. Ugy hallotta, hogy Viola kisasszony születése tizennyolczadik évfordulóját fogják nagy fénynyel megünnepelni.

János látszólagos jó étvágygyal fogyasztotta el a reggelit, mialatt gondolata ott járt Viola körül.

— Olyanok ezek az urak mind! — beszélt a jó anya. — Én nem tudom, hogy van lelkük elpazarolni annyi mindent. Ott is felérne pedig a takarékosság. Annyi az adósság, hogy maholnap nyakig usznak benne. A tekintetes asszony jól ért a pompázáshoz.

— Hát valami estélyhez készülnek? — szólt közbe János.

— Igen!...Ugy hallottam: nagy parádét csapnak. Nem tudom én: honnan jár házukhoz valami urfi féle. Azt beszélik, hogy báró. Már az ott volt tegnap is.

— Talán jegyese Violának?

— Nem hallottam felőle. Azt tudom, hogy szeretné feleségül venni.

János feltünően elsápadt s kezei idegesen megrándultak, mintha valamely féltve őrzött tárgyat igyekeznék megmenteni.

— Talán nem volt elég édes a kávé? — kérdezte édes anyja, ki a feltünő változást rögtön észrevette.

— Dehogy, anyám! . . . Nagyon jó volt!

— Talán valami változásod van?

— Ellenkezőleg: oly jól érzem magam, hogy kilovagolok a mezőre. Jót fog tenni egy kis kirándulás. Remélem: megvan még a háti lovam!

— Meg bizony. Nem adtuk volna azt el ezer forintért sem, pedig a kupecz zsidó többször sarkalta érte apádat.

János mielőbb szabadulni igyekezett. Jelenlegi helyzetében szüksége volt a magányra, hogy megállapitsa teendőit.

Felnyergeltette a rég nem látott lovat és szélgyorsasággal nyargalt ki az udvarból. Meg sem hallotta talán édes anyja vigyázatra intő figyelmeztetését.

(Folyt. köv.)

képviselőválasztás iránt. a nyert felhatalmazás alapján, az intézkedés megtétetett.

A Ház a bejelentést tudomásul veszi.

Bemutatja Asbóth János és Major Ferencz képviselők leveleit, melyekkel négy heti szabadságot kérnek.

A Ház a kért szabadságidőt mindkét képviselőnek engedélyezi.

Jelenti, hogy Manaszy György Temes vármegye moraviczai, valamint Fülöp Béla Temes vármegye lippai választókerületében megválasztott országgyülési képviselők választása óta harmincz nap eltelt és megválasztásuk ellen nem adatott be kérvény.

Ennek folytán Manaszy György és Fülöp Béla képviselők véglegesen igazolt képviselőknek jelentetnek ki.

Bemutatja a főrendiház elnökének átiratait, melyek szerint az 1893: IV. törvényczikk némely intézkedéseinek kiegészitéséről és az 1900. évi állami költségvetésről szóló törvényjavaslatokat a főrendiház módositás nélkül elfogadta.

A két Ház egyetértésével megállapitott ezen törvényjavaslatok legfelsőbb szentesités végett ő Felségéhez terjesztetnek fel.

Ezután Naményi Ambrus, a pénzügyi bizottság előadója kért szót. Beterjesztette a pénzügyi bizottság jelentését a naptárak, hirdetmények, hirlapi beiktatások, külföldi hirlapok és időszaki lapok bélyegkötelezettségének megszüntetéséről szóló törvényjavaslat tárgyában.

Szabó Imre az értékpapir-forgalmi adóról szóló törvényjavaslat tárgyában készitett jelentését terjesztette a Ház elé.

Ezután Széll Kálmán miniszterelnök terjesztette elő hosszabb beszéd kiséretében a jövő ülés napirendjét.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr" eredeti táviratai. —

A király itthon.

Budapest, ápr. 25. A király ő Felsége, értesülésünk szerint, május 10-én Budapestre szándékozik jönni.

Elutazott herczeg.

Fiume, ápr. 24 Ferdinánd toszkániai nagyherczeg két havi itt időzés után ma reggel hazautazott Salzburgba.

A király adományai.

Budapest, ápr. 25. Ő Felsége a legutóbbi árvizek által károsodott sopron-, vas- és pozsonymegyei lakosok segélyezésére magánpénztárából 8000 koronát adományozott. A miniszterelnökség a földmivelésügyi miniszterrel abban állapodott meg, hogy ebből az összegből 6000 korona Sopronvármegyének, 1000—1000 kor. pedig Vas- és Pozsonymegyéknek jusson, még pedig ugy, hogy első sorban az épületeikben kárt szenvedett lakosokat részesitik segélyben.

Wlassics üdvözlése.

Budapest, április 25. Wlassics miniszter melegen üdvözölte Kun Bertalan ev. ref. püspököt félszázados papi jubileuma alkalmából.

Ipari értekezlet.

Budapest, ápr. 25. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter behatóan foglalkozik az ipartörvény módositásával, valamint a betegpénztárak ügyének megfelelő szabályozásával. Az előmunkálatokon jóval tul van már a miniszter, aki e kérdések megvitatására már régebben óhajtotta az Országos Ipartanács tagjait értekezletre összehivni. Nagy elfoglaltsága miatt azonban ez ideig lehetséges nem volt. Most a miniszter — mint a „Kel. Ért." jelenti — a jövő hónap 22-ére szándékozik az Ipartanács tagjait értekezletre összehivni, hogy a jelzett kérdéseket megvitassák.

A néppárt a delegáczióban.

Budapest, április 25. Az országgyülési néppárt a delegáczióba gróf Zichy Jánost és Rakovszky Istvánt jelöli.

Kósza hiresztelések.

Fiume, április 25. Fülöp orleánsi herczegről, a ki jelenleg Fiuméban tartózkodik, a lapok azt irták, hogy három angol klub ki akarja zárni egy levél miatt, melyet állitólag a Rive czimü élczlap rajzolójának irt, a ki torzképekkel perszifiálta az angol királynőt. Emlitették továbbá, hogy a herczeg Turinban akar végleg megtelepedni, de e kérelmet az olasz kormány visszautasitotta. A Magyar Tengerpart értesitése szerint a londoni kluboknak nincs szándékuk a herczeget kérdőre vonni. Az olasz kormány pedig elutasitó választ nem adhatott, mert a herczeg olynemü kérelmet nem is intézett hozzá, hogy Olaszországban akar megtelepedni.

Sikkasztó jegybank-igazgató.

Budapest, április 25. Megállapitották, hogy Persiáni, az olasz jegybank igazgatója **száznegyvenezer lirát** sikkaszott el.

Pártgyülés.

Budapest, ápr. 24. A függetlenségi és 48 as párt Ugron csoportja ma délután 5 órakor a pártvezér lakásán értekezletet tartott, mely az uj ülésszak megnyilta alkalmából az egyes bizottságokba eszközölte a tagjelölést. Nagyobb vitára ez nem adott okot, mert a párt abban állapodott meg, hogy az egyes bizottságokba az eddigi tagokat jelöli. Szóba került azután a párt részéről a nyár folyamán a vidéki választókerületekben megindítandó akczió ügye. Erre nézve azonban ma nem határoztak, hanem e tárgyban a jövő héten a párt külön értekezletet fog tartani.

Egy őrült borzasztó tette.

Budapest, április 25. Oberpalban Finkheimer János hitközségi tanácsos vallási őrjöngésbe esett s ilyen állapotában **két fiát megfojtotta.**

Husvét Moszkvában.

Moszkva, április 24. Husvét másodnapján a czári pár számos katonai és polgári üdvözlő küldöttséget fogadott, köztük a katonai iskolák igazgatóit, továbbá azoknak az ezredeknek a dobosait és trombitásait, a melyeknek a czár a főnökük, a czári palota rendőrségének hivatalnokait és a moszkvai kormányzóság parasztközönségeinek előljáróit. A czár hagyományos szokás szerint megcsókolta a gratulálókat, mig a czárnénak kezet csókoltak a gratulálók, a kik mind egy-egy nagy porczellán- vagy kristálytojást kaptak a czárnétól.

Pénz a padló alatt.

Budapest, április 25. Lyonban meghalt egy Vallier nevü magánzó, ki nagyon zárkozott életet élt. Halála után szobája padlója alatt **száznegyvenezer frankot találtak.**

Az osztrák ipartörvény módositása.

Bécs, ápr. 25. Az osztrák iparosok szövetsége egyhangulag elfogadott egy határozati javaslatot, amely az ipartörvény 59. és 60. §-ainak a képviselőház iparügyi bizottsága által javasolt módositását a kereskedelem és ipar akadálytalan fejlődése érdekében feltétlenül elvetendőnek mondja. A határozatban azt kivánják továbbá, hogy az iparhatóságok vagy a községi hatóságok az ipartörvény 80. §-ának alkalmazása körül támadt kontroverziák megszüntetése végett a munka- és bérviszonyok rendezésénél átvegyék a munkakönyveket, ha a segédmunkások a munkakönyvek átvételét megtagadják vagy az más okból lehetetlen.

A szerzői jog védelme.

Berlin, ápr. 24. A birodalomgyülés ma az irodalmi, müvészeti és fotografiai termékek szerzői jogának védelme tárgyában Ausztria-Magyarország és Németország között létrejött megállapodást tárgyalta.

Körner igazgató elfogadásra ajánlja a javaslatot azzal a megokolással, hogy a megállapodás kölcsönösségen alapszik. Minthogy a szerződő felek törvényei különbözők, szükség volt az alapelvek részletes preczizirozására.

Esche elismeri, hogy az egyezmény haladás az eddigi állapothoz képest, de azért mégis vannak némi aggodalmai. Különösen uj elvet lát annak a meghatározásában, hogy mely mü tekintendő belföldi terméknek. Magyarország néhány pontban előnyben van Németországgal szemben.

Müller (Meiningen) aggodalmat táplál arra nézve, hogy az egyezmény tiz esztendeig maradjon érvényben. Különben is jobb lett volna bevárni a szerzői jogra vonatkozó novellát.

Wanz titkos tanácsos azt mondja, hogy a javaslatban foglalt rendelkezések jobbak a semminél. Most nem lehetett többet elérni.

A vitát azután berekesztették és az egyezményt első és második olvasásban elfogadták.

A kinai hittéritők védelme.

Köln, április 25. A Kölnische Zeitungnak jelentik Rómából 23-iki kelettel, hogy a pápa teljes megelégedését fejezte ki Rothenhau báró porosz követnek a kinai német missziók védelmére kifejtett akcziójáért.

A kolumbiai lázadás.

London, április 25 A Morningpost-nak jelentik Washingtonból: Az Egyesült-Államok kormánya elhatározta, hogy beleavatkozik a kolumbiai lázadásba, ha a lázadók megtámadják Colont. A csendes-oczeáni állomás hadihajói azt a parancsot kapták, hogy készen legyenek arra, hogy Colonba induljanak. Venezuelai jelentések szerint forradalom készül Castro elnök ellen. Az idegenek elutaznak Carracasból.

Földcsuszamlás.

Falkenau, április 25. Alsó-Chodauban egy gazdaság közelében megmozdult egy körülbelül 100 méter hosszu földdarab, a minek következtében a gazdaságot fenyegető repedés és süppedés támadt, ugy hogy az ott lakó embereket ki kellett költöztetni. Egy más gazdának a házán is támadt rededés, amely azonban nem teszi szükségessé a benlakók kitelepitését.

Sztrájk.

Königinhof, április 25. A königinhofi járás három szövőgyárában körülbelül 300 munkás sztrájkol. A sztrájkolók 10 órai munkaidőt, az akkordbérek 5%-os és a napszámosok bérének 10%-os emelését követelik. Egyes gyárakban a munkások, a kik ugyanilyen követeléseket támasztottak, beérték 5% os béremeléssel és a 10 órai munkaidővel.

A dél-afrikai háboru.

— Távirati tudósitás. —

London, ápr. 25. A Reuter-ügynökség jelenti Maszeruból tegnapi kelettel: A burok az éjjel elhagyták a Bushmanskopot és egész nap lassan visszavonultak Brabant és Hart előnyomuló csapatai elől. Azt hiszik, hogy

az angol csapatok estére 8 mértföldnyire lesznek Wepenertől.

London, ápr. 25. A Reuter ügynökség jelenti Leowkopból 23-iki kelettel: Polecarew hadosztálya tegnap két részben egyszerre nyomult előre. Az egyik rész kelet felé, a másik dél felé tartott. Az előnyomulásnak az volt a czélja, hogy a burokat a vizművektől délre levő védelmi vonalukból kiüzzék. Dickson lovasdandára megkisérelte az ellenség megkerülését nagy ivben. Stephenson tábornok egy dandárral balról operált, Alderson ezredes pedig lovasitott gyalogsággal jobbról. Stephenson dandára elüzte a burokat az egyik kopjéről, Alderson pedig Leewkopnál megkerülte a burok legszélső balszárnyát. Ma reggelre a burok elhagyták Leewkopot. Dickson további előnyomulásában egy erős bur hadállásra bukkant és nem fejezhette be megkerülő mozdulatát. Hir szerint a vizműveket nagy bur haderő tartja megszállva De Wett parancsnoksága alatt.

London, ápr. 25. A lapok azt jelentik Durbanból, hogy Warren tábornokot Becsuánaföld adminisztrátorává nevezték ki.

Fokváros, ápr. 25. A legfőbb törvényszék elitélt 37 lázadót, a kiket Sunnysideben elfogtak. A három főczinkost öt öt évi fogságra, a többieknek nagyrészét három-három évi fogságra itélték.

London, április 25. A Daily Telegraph jelenti Fokvárosból: A fokvárosi kereskedelmi kamara tegnapi évi rendes közgyülésén Jagger elnök rámutatott arra a veszedelemre, a mely a nagy Hal öbültől Buluwayoig tervezett és nagyobbrészt német területen át vezető vasut épitésében rejlik. Érthetetlen, miért nem tanácskozott Rhodes Cecil ebben az ügyben a fokföldi parlamenttel, holott erre nézve 1895-ben a Chartered Company nevében világos igéretet tett. A fokföldi kereskedőknek kötelességük ellene szegülni e vasut kiépitésének, a mely a London és Rkodesia közötti távolságot 1300 angol mértfölddel megröviditi, tehát veszedelmes versenytársává válnék Fokvárosnak, amely most Dél Afrikának legnagyobb áruelosztó czentruma.

Szinház és irodalom.

Kis szökevény. A kis szökevény tegnap negyedizben került szinre. A szereplők közül *Perényi*, *Sárosi*, *Sziklay*, *Rubos* sok tapsot kaptak. Az operett tegnap sem gyakorolt nagy hatást a közönségre.

T. Halmy Margit a Nemzeti Szinházban. T. *Halmi* Margitot, a debreczeni szintársulat jeles tagját megérdemelt kitüntetés érte. A Nemzeti Szinház uj igazgatója ugyanis táviratban arról értesitette, hogy egyik föllépése alkalmával megnézi, mert az ország első müintézetéhez: a Nemzeti Szinházhoz akarja szerződtetni. Ismerve T. Halmy Margit müvészetét, pillanatig sem kételkedünk benne, hogy játéka megnyeri az uj igazgató tetszését is és T. Halmy Margit bevonul legméltóbb helyére: a Nemzeti Szinházba. A milyen nehéz szivvel fogunk tőle megválni, olyan örömünkre szolgál, hogy utja a Nemzeti Szinházhoz a debreczeni szinpadról vezette.

—

)(**A „Magyar Könyvtár"** április havi füzetei most kerültek ki a sajtó alól. Az öt füzet (164—168. szám) méltóan csatlakozik a hazai és külföldi irodalom termékeinek eddig közzétett érdekes sorozatához, a mely a „Magyar Könyvtár"-t olyan rövid idő alatt közkedvelté tette. Rudyard Kipling gyönyörü „Indiai történetei" nek második sorozatát adja a 164. füzet Marquis Géza dr. forditásában. Hét kis remekmü van itt egybefoglalva a nagy angol elbeszélőnek, a ki a keletindiai életből vett, sajátságos, csodálatosan szép rajzaival és novelláival világhirre tett szert. Majthényi Flóra, a spanyol földön élő jeles költőnő, „Spanyolországi képek" czimén (165. füzet) eleven szinekkel, meleg közvetlenséggel rajzolja ennek az érdekes országnak változatos, tarka képeit. Verseghy Ferencznek, az érdemes, régi magyar poétának válogatott lyrai költeményeit foglalja magában a 166. füzet, a melyet a költő rövid életrajzával és irói munkásságának méltatásával Madarász Flóris látott el. Plutarchos „Coriolanus"-ának kiadása Kacskovics Kálmán dr. forditásában, Tóth Rezső bevezetésével (167. füzet) már azért is kiválóan érdekes, mert Coriolanusnak ez az életrajza volt a forrása Shakespere hatalmas tragédiájának, a melyben a nagy római alakját olyan megrázóan állitja elénk. Itt kapjuk végül (168. füzet) mindnyájunk büszkeségének, Jókai Mórnak egy eddig kiadatlan szindarabját: „A gazdag szegények" czimü három felvonásos vigjátékot, a mely a költőnek hasonló czimü regényéből készült. Bájos, megható idill ez a szegény emberek életéből, a kiknek buját örömét, könnyét és mosolyát olyan megkapóan rajzolja Jókai elénk, a hogy erre ma egyedül ő képes. A „Magyar Könyvtár" Lampel Róbert (Wodianer F. és fiai) könyvkereskedésének kiadásában jelenik meg s egyes füzet ára 30 fillér.

HIREK.

— **Az ev. ref. konvent ülése.** A magyarországi ev. ref. egyház szine-java gyült tegnap egybe az ev. ref. egyház lónyai-utczai főgimnáziumának disztermébe, hogy megkezdje szokásos évi konventi ülésezését. A hol eddig legtöbbnyire a főgimnázium kisebb-nagyobb nebulói verték fel lármájukkal a mély csendet, ott most tisztes öreg urak, a református egyházi s világi élet legkiválóbb notabilitásai foglaltak helyet, hogy az egyházak létérdekeit mélyen és közvetlenül érintő dolgokat megbeszéljék.

Pont tiz órakor jelent meg a teremben *Tisza* Kálmán, a konvent világi elnöke, majd *Kun* Bertalan is, kit egyszerre körülözönlött a üdvözlők egész serege. Az agg püspök, a kinek épen ma van félszázados püspöki jubileuma, alig győzte megköszönni igaz barátai gratulácziói.

Megszólalt az elnöki csengő. Hamarosan megtelt a hosszu zöld asztal a tagokkal. Fent az asztalfőn foglalt helyet *Tisza* Kálmán, jobbján *Kiss* Áron püspök, balján báró *Bánffy* Dezső ült, lejjebb *Bartók* György, *Antal* Gábor püspökök, *Szilágyi* Dezső, *Vay* Béla báró, gr. *Degenfeld* József főgondnokok s gróf *Tisza* István. Ott láttuk még: Baksai Sándor, Szilády Áron, Czike Lajos, Körmendy Sándor, Molnár Albert, Lenárt József, Fejes István, Radácsi György, Szabó János, Széll Kálmán, Szeremley Sámuel, Dávidházi János egyházi, Ádám András, Vécsey Tamás, Darányi Ignácz, Molnár Béla, Csorba Endre, Suni Lajos, Mérey Albert, Zeyk Gábor, Meczner Béla, Dókus Ernő, Ragályi Béla, Horthy István, Lengyel Imre, György Endre világi tagokat.

A konvent ülését *Kun* Bertalan püspök nyitotta meg buzgó imával. Majd *Tisza* Kálmán állt fel és üdvözölte Kun Bertalant ötvenéves lelkészi müködése alkalmából. Ezután a közalapi ügyeket intézték el, mely után a gyámintézeti végrehajtóbizottság beterjesztett jelentését vették tudomásul. Az ülést ma tovább folytatják.

— **A debreczeni Vilmoshuszárezred lovarünnepélye.** A városunkban állomásozó 7-ik huszárezred tiszti lovagló iskolája f. hó 28-án a sámsoni gyakorlótéren rendkivül érdekesnek igérkező lovarünnepélyt rendez. Az ünnepély, mely délután 2 órakor veszi kezdetét, a következő programm szerint fog végbemenni: 1. Dijlovaglás báró Leonhardy ezredes, Máriássy őrnagy és gróf Haller Jenő hadnagy tiszteletdijaival. 2. Dijugratás, Rieger dandárparancsnok, Strada Gyula kapitány és az equitatio tiszteletdijaival. 3. Jeu de Barre, Ferencz József braganzai herczeg és az equitatio tiszteletdijaival. 4. Sikverseny 7 km. távolságra Don Miguel braganzai herczeg és az equitatio tiszteletdijaival.

— **Óvoda-megnyitás.** Az ev. ref. istpotálvi kisdedóvoda, a mint bennünket értesitenek, — e hó 26-án megnyilik. E körülményről az érdekelt szüléket ez uton is értesitjük.

— **A diákkongresszusi diszebédre,** mely április 29-én d. u. 2 órakor lesz a Bika disztermében, a kik *páholy-jegyet* óhajtanak, sziveskedjenek a kongresszusi irodához fordulni (Bika-szálló 8.), hol a jegyek természetesen dijtalanul kaphatók.

— **A debreczeni gör. katholikusok** husvéti ünnepe nagy ájtatossággal folyt le. A feltámadási ünnepély szombaton éjjel 12 órakor vette kezdetét a róm. kath. templomban szép számu közönség jelenlétében, Orosz Péter ujfehértói gör. kath. éneklész és a debreczeni Munkás Dalegylet szives közremüködésével. — Husvét első napján a szent mise a Szent-Anna utczai róm. kath. temető kápolnájában tartatott meg, melynek végeztével a husvéti eledelek megszentelése vette kezdetét. Ez volt az első eset, hogy a görög katholikusok husvéti eledele saját szertartásuk szerint és lelkészük által lett megszentelve. — Husvét másodnapján a szt. mise a róm. kath. templomban tartatott meg, mely alkalommal Papp János görög katholikus lelkész tartotta első szent beszédét.

— **Eljegyzés.** *Killer* Viktor, a debreczeni Kereskedelmi és Iparbank tisztviselője eljegyezte *Führer* Melánie kisasszonyt, Szathmáry János törv. hat. állatorvos nevelt leányát.

— **Verekedő bérkocsisok.** Tegnap a kistemplom előtt érdekes látványosságot rögtönzött két bérkocsis. Először szóbelileg tisztelgették egymást, majd vastagabb vége került a dolognak. A két ellenfél ökölre ment s kezdtek birkózni vad erővel, mint nekivadult két tulok. A verekedést az egyiknek testvére hiusitotta meg, kinek jöttére a másik elhagyta a csatatért és megfutamodott.

— **Kenézy Gyula dr. gyásza.** *Kenézy* Gyula dr.-t és családját sulyos csapás érte. Anyósa, *Bársony* Jánosné sz. Vörösmarti Fássy Lujza 74 éves korában elhunyt. Temetése holnap, csütörtökön délelőtt 10 órakor lesz a domb utczai 4. számu háztól. Az elhunytban *Bársony* István ösmert fővárosi iró édes anyját gyászolja.

— **Védekezés a szőlőmoly ellen.** A földmivelésügyi miniszter a szőlőmoly ellen való védekezésről a rovartani állomással utmutatást dolgoztatott ki. A kis füzetet az állomás (V., Nádor utcza 18.) az érdeklődőknek ingyen megküldi.

— **Megégett inasgyerek.** Nagy látványosság szinhelye volt a vásártéri komédiásbódé. Nyelték a csepüt, rágták a szalmát és kanalazták a tüzet, hogy annál több látogatót hóditsanak hókusz-pókuszaikkal. Volt is bámuló egy sereg ember. Hiszen a jó vidéki nem mindennap lát ily természetfeletti csodás dolgot. A bámuló közönség között volt Tischler Izidor suszterinas is, ki frenetikus tetszésbe tört ki a lángnyeldeklési müvészet felett. Tetszésnyilvánitása közben a felakasztott petroleumlámpát véletlenül leütötte s az égő folyadék végigömlött rajta. A tömeg rémülten futott szét, mig a szegény inasgyerek vergődve bukott a földre. Mire elolották a tüzet, már sulyos égési sebeket szenvedett. Az alsó lábszára oly erősen összeégett, hogy hordágyon kellett elszállitani öröme szinhelyéről.

— **Meghivás.** A „Petőfi Dalkör" 1900. évi április hó 29-dik napján, azaz vasárnap délután 3 órakor a városháza nagytanácstermében rendes közgyülést tart. Tárgyak: 1. A választmány jelentése a Dalkörnek müködéséről, a lefolyt 1899-ik évben. 2, A számvizsgálók jelentése a Dalkörnek vagyoni állapotáról s az 1899-dik évi számadások megvizsgálásáról, számadás terhe alóli felmentvény s az 1900-dik évre vonatkozó költségelőirányzat. 3. A választmány javaslata a Tiszavidéki kerületi dalos-szövetség tárgyában. 4. Jelentés az egyleti zászló el-

készittetéséről és a zászlófelavatási ünnepélyről. 5. A 3 tagu számvizsgáló bizottságnak egy évre s a lemondás folytán megüresedett körgazdai állásnak két évre választás utján betöltése.

x Dr. Széll Kálmán tudatja, hogy lakását május hó elsejétől József királyi-herczeg-utcza 35-ik szám alá helyezi át.

A szatmári testvérgyilkosság. A szatmári kir. ügyészség most terjesztette be vádinditványát az ottani törvényszékhez a testvérgyilkos Papp Béla földbirtokos ügyében, melynek története annak idején bejárta a külföldi sajtót is. Az előzménye tudvalevőleg az, hogy Papp Béla földbirtokos szövetkezett egy elzüllött rokonával, Papp Zoltánnal és Zsoldics Mihály juhászszal, hogy elteszik láb alól a gimnázista öcscsét, Papp Elemért, hogy igy annak örökségét magához kaparintsa. A gyilkosság megtörtént, de a bün kiderült s a gyilkosok a börtönben várják itéletüket. A szatmári ügyészség Papp Béla és Papp Zoltán ellen először is azért emeli a gyilkosság kisérletének vádját, mert Papp Elemérnek 1899. évi augusztus hó 26 án ölési szándékkal mérget adtak. S miután a Papp Béla, Zsoldics Mihály és Papp Zoltán beismerésével és a vizsgálat egyéb adataival az is bizonyitható, hogy Papp Béla Zsoldics Mihályt a Papp Elemér megölésére 2000 forint igérésével fölbujtatta s ennek folytán Zsoldics Mihály Papp Elemért meg is ölte, Papp Zoltán pedig az által, hogy Papp Elemért a tett helyére kicsalta, a gyilkosság elkövetésére közremüködött; Papp Béla, mint fölbujtó, Zsoldics Mihály, mint tettes és Papg Zoltán, mint bünsegéd ellen a btk. 278. §-ba ütköző gyilkosság büntettének vádját emeli az ügyész. A szenzációs bünügyben a jövő hó végefelé tartja meg a tárgyalást a szatmári esküdtbiróság.

x **22 hektoliter Sesta kerti boreladó** Czim a kiadóhivatalban.

— **Keresztény régészeti kongresszus.** Rómából, az őskeresztény régészeti kongresszusról irják a „Pester Correspondenz"-nek: Folyó hó 31-én tartotta általunk már jelzett felolvasását dr. Récsey Viktor a pannonhalmi régi egyházi kőemlékekről és összefüggésbe hozta azzal a korral, melyet a magyar zarándokok meg fognak ünnepelni Sylveszter pápa sirjánál, ki benczések által küldte hazánkba a magyar koronát. A kongresszus tagjai feszült várakozással tekintettek a magyar tudós előadása elé, tehát annál nagyobb Récsey dr. érdeme, hogy mély tanulmányon alapuló és lendületes előadásával mindvégig lebilincselte a kongresszus figyelmét s becsületet szerzett a magyar névnek.

x **Feltünő szép tavaszi ujdonságok** uri divat czikkekben kaphatók **Fekete Jakab uri divat üzletében** (Főtér, Kistemplom mellett) u. m. **angol, és olasz kalapok, legujabb nyakkendők, fehérnemüek, zsebkendők, harisnyák, nap- és esőernyők, franczia illatszerek, karlsbadi czipők**. nagy választék **valódi Zachariás-féle férfi és női bőrkeztyükben olcsó, szabott áron.**

— **Halálozás.** Özv. *Strobech Gusztávné*, szül. szentgyörgyvölgyi Szép Erzsébet asszony folyó hó 23-án este 7 órakor, életének 60-ik, özvegységének 28-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Hült tetemei f. hó 25-én, d. u. 5 órakor fognak a Teleky-utcza 74-ik számu halottas háztól az ev. ref. egyház szertartása szerint a kistemplomban tartandó rövid ima után a Kossuth-utczai temetőbe örök nyugalomratétetni. Béke poraira!

x Mélkülözhetetlen házi gyógyszer a Pserhofer-féle vértisztitó labdacsok, melyek számtalan bajnál a leggyorsabban és legbiztosabban hatnak. A leghiresebb orvosok is ajánlják nehéz emésztés, gyomorbaj, kólika, ideges fejfájás, sápkór stb. betegségeknél. Saját érdekében cselekszik mindenki, ha állandóan készletben tartja e labdacsokat, melyek számtalan esetben csodás hatásuaknak bizonyultak. 1 tekercs, mely 6 doboz à 15 labdacs 2·10 korona. A pénz előzetes beküldése után 1 tekercset 2·50 koronáért, 2 tekercset 4·60 koronáért, 3 tekercset 6·70 koronáért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszertára, Bécs I. Singerstsrase 15.

Agyonlőtt leány.

— Saját tudósitónktól. —

Kovácsháza, ápr. 23.

Csanádmegye Kovácsháza községének az a szenzácziója, hogy a főszolgabiró fiatal szolgálóleányát tegnap éjjel megölték. A cselédházban történt a leány-tragédia. Minden valószinüség szerint bosszuálló szerelem az oka, amiért Ihar Julcsának — a rövid tudósitás igy mondja az áldozat nevét — be kellett végezni fiatal életét. A nyomok ezt mutatják.

Nem mond egyebet a leánygyilkosságról a tudósitás, mint hogy vasárnap reggel halva találták Kövér Béla főszolgabiró cselédleányát a cselédházban. A fiatal, szép leány szive át volt lőve. A földön feküdt a véres holttest.

A főszolgabiró intézkedéséből rögtön értesitették a gyilkosságról a szegedi csendőrkerület községbeli őrsét, mely a helyszinen megjelent, majd pedig annak megállapitása után, hogy a fiatal leány gyilkosság áldozata lett, kihallgatásokat tartottak és a szerzett nyomokon elindultak kutatásra.

A gyanu aztán ma egy jómódu gazdaember fiához vezette a nyomozást.

A községnek valamikor birája volt a legény apja, akire a leány megölésének a gyanuja szállt és akit — a hozzánk küldött jelentés szerint — a csendőrség a mai nap folyamán letartóztatott. A legény azonban tagadásban van.

A gyilkosság rejtélyét az eddigi bizonyitékok nem oldják meg. Csak egy látszik bizonyosnak, az, hogy a szegény leány szerelmi féltékenység és bosszu áldozata lett.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Grafológia.** A grafológia nem is olyan ifju tudomány, mint a hogyan sokan hiszik. Bizonyitja ezt a következő kis anekdota, a melyet a Figaróban olvasunk. Az utolsó Lavel-Montmorencey herczeg, a ki 1852 ben halt meg, s a ki Joseph de Maistrenek leányát vette nőül, pompásan meg tudta mondani valakinek az irása után, hogy milyen a karaktere. Egy izben, társaságban egy hölgy átadott neki egy levelet:

— Ime, egy levél, herczeg. Épen most kaptam. Nézze meg és mondja meg, hogy mit gondol az irójáról!

A herczeg nézi a levelet és kis habozás után szól:

— Nem tudom, nyiltan megmondhatok-e mindent, a mit a levél irójáról gondolok...

— Óh, tessék csak bátran! Én nyugodt vagyok.

— Talán nincs igaza önnek, asszonyom. Az, a ki ezt a levelet irja, valami rossz dologra, csinyre készül és azt titkolja...

— Csinyre? Rosz dologra? Ugyan, kedves herczeg, engedje kijelentenem, hogy ezuttal alaposan téved...Mert az, a ki ezt a levelet irta, a — lányom...Nem ismerek nála nyugodtabb, szelidebb teremtést...

És három nap mulva levelet kapott ez a hölgy, a melyben arról tudósitották, hogy ez a nyugodt, szelid leányka — megszökött egy fiatal urral...

* **Ugató képeskönyvek.** Ugy látszik, hogy már letünt az „eltéphetetlen" képeskönyvek romantikus korszaka, amikor a zsenge ifjuság a legprimitivebb szines rajzolmányokkal is megelégedett. Németországban most olyan képeskönyveket csinálnak, amelyek az apróságoknak nemcsak szemét, hanem fülét is szórakoztatják. Az ujfajta képeskönyvekben minden háziállat képe mellett egy gomb van, amelyet ha megnyomnak, a képen levő kakas — kukorékol. A másik lapon a tehén bőg, a kutya ugat, másutt a kecske mekeg. A könyv utolsó lapjára egy szép kis fiu van rajzolva. Ha a hozzá tartozó gombot megnyomják, a kis fiu szellemesen igy cseveg:

— Papa...mama...

A gombok ugy idézik elő a megfelelő hangokat, hogy egy-egy kis gummitömlővel vannak összeköttetésben s a nyomásra levegőt fujtatnak a sorban elhelyezett kis sipokra, a melyek aztán a megfelelő hangokra vannak hangolva.

—

RÖPPENTYÜK.

* **Tengeren.** Hölgy (a hajóskapitányhoz aggódva): Messze vagyunk a földtől, kapitány ur?

Kapitány: Óh nem! A tenger itt csupán fél mértföld mély.

* **Szegénykék.** János egy egész háló piszt rángot visz a plébános urnak.

— Oh köszönöm fiam! — szól ez, — gyenyörüek!

— Csak az a baj, hogy ünnepen fogtuk őket, tisztelendő ur!

A plébános felel:

— Erről nem tehetnek szegénykék.

* **A tulsuly.** Falusi levélhordó: Itt egy levél kendnek, de tiz krajczárt rá kell fizetni, mert a levél félgrammal többet nyom . . .

Gazda: Félgrammal? Hát az a rongyos vasut azt a félgrammot is megérzi?

* **Valószinütlen.** Urnő: Szakácsné, mit akar az a katona a konyhában?

Julcsa: Kezét csókolom, főzni tanul, nagyssága!

* **A praktikus falusi kereskedő.** „Hé Lidi, szórj csak néhány üvegcserepet az országutra, — hadd térjenek be hozzánk a bicziklisták!"

Látogatás egy párisi müasztalosnál.

Lapom igazgatójának megbizásából fölkerestem Hetten Emil müasztalost, a Paul Bert-utcza 17. szám (Páris) alatt, hogy a laphoz néhány nappal ezelőtt irt levelének tárgyában néhány adattal szolgáljon. Midőn látogatásom czélját elmondtam neki, boldog mosoly volt Hetten ur és felesége ajkán. Boldog család közepette találtam magamat. A férj a heti munka után pihent, felesége pedig néhány hónapos babát ringatott s egy élénk négyéves fiucska játszadozott mellette.

— Most egy éve — mondá Hetten ur — feleségem nagyon gyönge volt és egy barátom tanácsára a Pink-pilulát kezdte használni. Szinte boldogá tette az eredmény. Én magam is rendkivül beteges voltam, roppant vérszegény s majdnem semmit se ettem. Napi munkám bevégeztével nagy fáradságot éreztem, főfájás kinozott és éjjel álmatlanság gyötört. Miután láttam az eredményt, melyet a Pink-pilula feleségemnél elért, elhatároztam, hogy én is próbát teszek vele. Az első doboz visszaadta étvágyamat és később lassankint erőm megujult, főfájásom eltünt és álmom visszatért. Ma fáradság és gyöngeség nélkül dolgozhatom s igen jól érzem magam. Miután azonban meg akarok erősödni, folytatom még ma is a Pink-pilula használatát. Sőt, mi több, feleségem is rendszeresen szedi a Pink-pilulát, mert ez ugy neki, mint a karján levő falánk kis gyermeknek egészségére válik. Figyelemmel vizsgáltam Hetten ur arczvonásait mialatt velem beszélt s a vérszegénység még némely nyomát láttam rajta. Dicsértem elhatározását, hogy a Pink-pilula használatát folytatja. A vérszegénység, melyet a vér nagyobb vagy csekélyebb elgyengülése idéz elő, ha a vért helyreállitják, eltünik épen ugy, mint minden ugyanily eredetü baj, a minő például a sárgaság, idegbaj, a reuma, a gyermeknél a vitustáncz, az angolkór, mely bajok csakis a Pink-pilula használatával tünnek el.

A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszertárban. Egy doboz ára **3** Korona **50** fillér és hat doboz **18** Korona. Magyarországi főraktár **Török József** gyógyszertárában, Budapest, Király-utcza 12.

KÖZGAZDASÁG.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzései.

Debreczen, április 24.

Piaczi árak 50 kgr.-ként koronákban:

Buza minőség	77	6.95— 7.25
„ „	78	7.15— 7.45
„ „	79	7.20— 7.50
„ „	80	7.45— 7.60
Rozs „	71/73	6.05— 6.15
Árpa		5.40— 5.60
„ (jobb)		0.— 0.—
Zab		4.70— 4.80
„ prima		0.— 0.—
Tengeri		5.40— 5.55
Köles		5.80— 6.—
Napraforgó mag		4.50— 4.60
Bükköny		7.25— 7.75
Lóhere		65.—70.—
Luczerna		40.—42.—
Pogácsa napraforgó		4.70— 4.20
„ tökmag		5.10— 5.50
Bab (fehér)		6.20— 6.80

REGÉNY.

A csöndes lakó.

— Angol regény. —

Irta: **Pryce Richard.**

Forditotta: **Karem.**

(Folytatás.) 34.

Bosszantó dolog, hogy nem láthatta az ajkakat, melyek hozzá beszéltek, sem a szemeket, melyek szemeibe néztek. Mert a fátyol, a mily áthatolhatatlan a külső szemlélőre nézve, viselője látását csöppet sem zavarja. Valami kényes és fontos találkozás alkalmával minő előnye lehet egy nőnek, ki olyan fátyolt visel, a födetlen arczu férfi fölött!

A fátyol arczának, szemének egyetlen mozdulatát, arczizmainak egyetlen rándulását sem árulja el, mig ő maga amannak arczáról zavartalanul leolvashatná szavainak hatását. Persze, mrs. Fleming valószinüleg csak azért viseli a fátyolt, hogy arczát a tengeri szél durvitó hatásától megóvja; — egyéb okot nem lehet föltenni róla.

Lehet, hogy épen most veti le az irigy lepelt. Bch szeretné arczát ugy nélkülc látni.

Képzeletében látta a fehér ujjakat, a mint a szél által megkuszált sárga fürtöket rendbe igazitják. Vajjon hajkeféjének ezüstből van-e a fogója, vagy elefántcsontból, vagy talán épen fából?

Vajjon mi a csuda hozhatta őt ide Brinvillebe és ha már ide tévedt is, ugyan micsoda Isten csudája lehet az az ok, mely itt tartóztatja?

Smith bejött, hogy a villásreggeli után az asztalt letakaritsa.

— Brinville nem valami tulságosan élénk, — szólitotta meg őt Saltash.

— No hát most nem az, de hiszen tetszik látni, most idényen kivül. —

— Mivel szórakozik mrs. Fleming?

— Hát csak olvas és dolgozik, — felelt Smith, beszédközben leszedve néhány tányért az asztalról.

— Néha mégis ugy tetszik nekem, hogy nem igen jól érzi magát, — tette utána.

— Hogy érti ezt? — kérdé Saltash.

— Csak ugy képzelem, — felelt Smith, — mert néha olyan nyugtalan, levert tekintete van.

— Ah!

— Nem valami boldognak látszik, — folytatta Smith közléseit. — Sokszor, mikor bemegyek, csak ugy tétlenül ül és fejét kezére hajtva, belebámul a tüzbe. Persze, mindjárt összeszedi magát és még beszélget is egy keveset. Nagyon nyájas, tetszik tudni és sokszor beszélget velem, mikor bemegyek, de nagyon rosszul esik, mikor olyan szomorunak látom. Sokszor meg, tetszik tudni, olyan fáradtnak és elégedetlennek látszik, épen mint ön uram, mikor itt először találkoztunk.

— Unatkozónak, ugy-e?

— Igen, uram.

— Nem csodálkozom rajta — szólt Saltash mosolyogva. — Brinville és unalom én előttem egyet jelent. Ne vegye sértésnek magára nézve. Smith, mert ezek a szobák oly otthonosak, a milyeneket csak kivánhat magának az ember s a mrs. Smith főzése sem hagy fenn semmi kivánni valót, de a maga kedvéért jobban szeretném, ha háza másutt állana.

— Nem neheztelek önre ezért, uram — szólt Smith és hangjában őszinte hála volt kifejezve — mert be kell vallanom, hogy magam sem szeretem ezt a várost. Nagyon is nagy az ellentét közte és a Barn-street közt.

A Barn-street említésére Saltashnak az öreg sir James ideje jutott eszébe és a későbbi emlékek, melyek azon utcza nevéhez füződtek. A Barn-street neve most leginkább a mrs. Mauton nevével volt összekapcsolva emlékezetében.

Vajjon, hogy van most az öreg aszszonyság? Van már három hónapja, vagy tán négy is, hogy nem látta; mert előbb vadászni volt Leicesterthireben s a mikor visszatért, csak néhány napig időzött, Londonban betegsége után, mely miatt légváltoztatás czéljából Brinvillebe küldték.

Vajjon mit csinál most mrs. Mauton? Vajjon zártkörü kártyaestélyei, a melyeket minden hónap első és utolsóelőtti csütörtöki napján szokott megtartani, virágzanak-e még? Vajjon fogadja-e szerdánkint látogatóit és ott áll-e még a csinos Hanson Mary a kisebbik salonban az asztal mögött, theát és kávét osztogatva? Vajjon mi lehet most a mrs. Mauton legujabb históriája? Valahányszor meglátogatta, az öreg aszszony mindig tudott valami tréfás históriát elbeszélni, melyet rendesen az ő gonosz czinikus mosolyával kisért. Hogy tudott hunyoritani az ő öreg szemeivel, mikor felebarátainak botlásairól, gyarlóságairól beszélt.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZINHÁZ.

Szerdán, 1900. évi április hó 25-én ötödször:

A kis szökevény.

Operette 3 felvonásban. Irták: Symur Hicks és Harry Nichols Ford.: Kacziány G. és Makai E. Zenéjét szerzették: Monkton L. és Caryll I.

SZEMÉLYEK:

Lord Coddle	Bartha I.	Pietro	Karacs I.
Lady Coddle	Szigeti L.	Boccaccio	Bay L.
Stanley E.	Rubos Á.	Santa Csuz	Antalfi A.
Stanley D.	H. Molnár B.	Carmenita	Sárosi P.
Winniefrieg	Perényi M.	Alice	K. Galyasi P.
Flipper	Sziklay M.	Tamarind	ifj. Szathmári
Barclay	Pataki B.	Ügynök	Serfőzy Gy.
Paloni	Országh B.	Sir William	Csatár Gy.
Leonetto	Környey B.		

Szinházi müsor.

Csütörtökön, április 26-án, bérlet 170. szám „B“ Ujházi Ede, a Nemzeti szinház müvészének vendégfelléptével: *Otthon*. Dráma 4 felvonásban. Irta: Sudermann Hermann.

Pénteken, április 27-én, bérlet 171. szám „C“ Ujházi Ede második vendégjátékául: *A Pont-Biquet család*. Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Bisson.

Szombaton, április 28-án, bérlet 172. szám „A“ Ujházi Ede harmadik és utolsó vendégjátékául: *Stilton Timót*. Vigjáték 5 felvonásban. Irta: Poole János.

Vasárnap, április 29-én két előadás: délután 3 órakor félhelyárakkal: *A görög rabszolga*. Operette 3 felvonásban. — Este 7 és fél órakor bérletszünetben: A *szökött katona*. Eredeti népszinmü 3 szakaszban. Irta: Szigligeti Ede.

SZERKESZTŐI-POSTA.

F. H. Nagykároly. Megérkeztek. Köszönet. Egyenként bemutatjuk őket. Üdvözlet a redakczióból.

Sz. Jenő. Helyben. A tárcza gyenge. Baj, hogy olyan szentimentális tárgyat választ. Figyelje meg az életet s azt irja le, amit lát és tapasztal. Várjuk a jobbat.

Ábrándos leány. Helyben. Persze, hogy a képzeleté! Ne higyjen a poétáknak, kik örökösen a világfájdalomról zengedeznek. Rendesen bor mellett, vigalom zajában szoktak ők *„piros kaméliákról“* érzékenykedni. Különben örvend a poéta, hogy verse a kegyed tetszésével találkozott.

Baba. Versében szép a gondolat, de a technikája nagyon kezdetleges. A versirónak első dolga tisztában lenni a versmértékkel s a beosztással. Talán később jobban sikerü.

Hajnalodik és társai örök sötétségbe sülyedtek.

Laptulajdonos: a **Csokonai-nyomda.**

NYILT-TÉR.

Védjegy

Vesebajoknál, a hólyag bántalmainál és köszvénynél, az emésztési és lélegzési szervek hurutainál,

Lithion-forrás

Salvator

kitünő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatásu.

Vasmentes. **Kellemes izü.**

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diaetetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és vese izgatási** tüneményekben vagy **húgysavas vesehomok** és **vesekövek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványvizkereskedésekben és gyógyszertárakban.

A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

Nyilvános köszönet.

Wilhelm Ferenoz gyógyszerész urnak Neunkirchenben (Alsó-Ausztria) **az antirheumatikus és antiarthritikus vértisztitó thea feltalálójának. Vertisztitó köszvény és osuz ellen.**

Amidőn itt a nyilvánosság elé lépek, ez azért történik, mert kötelességemnek tartom **Wilhelm** Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, legbensőbb köszönetemet kifejezni azokért a szolgálatokért, melyeket a fent nevezettnek vértisztitó theája fájdalmas csuzos bajomban tett és hogy mindazokat, akik ezen borzasztó bajba esnek, ezen kitünő theára figyelmeztessem. Nem vagyok képes kifejezni azon kinzó fájdalmakat, melyeket 3 éven keresztül minden időváltozásnál tagjaimban éreztem és miktől sem gyógyszerek, és sem pedig a Bécs melletti Badenben használt kénes fürdők nem tudtak megszabaditani. Álmatlanul vergődtem az ágyamban éjszakákon keresztül, étvágyam folytonosan kevesbedett, kinézésem borus volt és testi erőm alábbszállott. A theának 4 heti használata után nemesak megszabadultam fájdalmaimtól és most is jól érzem magam, miután már 6 hét óta nem iszom theát, de egész testi állapotom is megjavult. Szilárdan meg vagyok győződve, hogy mindenki aki hasonló bajban ezen thea használatához folyamodik, a feltaláló Wilhelm Ferencz urat áldani fogja.

Kitünő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné

alezredes neje.

Kapható minden gyógyszertárban.

Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerésznél.

Tavaszi ujdonságok!

Kardos László
nagyraktáraiban Kossuth-utcza.

Nevezetesen:

Mosó női ruhaszövetek
a legszebb szinekben, ajour és szines szövéssel.

Darabos- és futószőnyegek
minden faja.

Szőnyegmaradékok
5—10—15 méteres darabokban **igen olcsón** adatnak el.

Viaszos **padló parkett,** valódi
Linoleum Bőrvászon
butorbehuzatra.

A t. közönség csupán **széttekintés** czéljából is szivesen láttatik.

Ezen lap folyó hó 21-iki számában közzétett hirdetményem iránt érdeklődőket értesitem: hogy özvegy Steinfeld Mihályné macsi uradalma részéről eladni szándékolt 218 darab sertés nem fog eladatni, ennélfogva a folyó hó 26-ik napjára kitüzött árverés meg nem tartatik.

Debreczen, 1900. április 24.

Balogh Géza,
kir. közjegyző.

3539. / 1900. szám.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város közönségének tulajdonát képező ondódi és ujosztásu földeken gyakorolható vadászati jog és pedig a város hat (Piacz-, Varga-, Hatvan-, Kossuth-, Csapó- és Péterfia-utczai) kerületének megfelelőleg hat részre osztva külön-külön, az 1883. XX. t.-cz. 3. §-a értelmében az 1900. évi augusztus hó 1-től 1906. év augusztus hó 1-ig az **1900. év május 16-án** délelőtt 9 órakor, a városház nagytermében megtartandó nyilvános árverésen bérbe kiadatni fog.

Az árverési feltételek, — minden utcza kerületre külön megállapitva — a városi számvevői hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverelni szándékozók a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, bánatpénzül az árverelő bizottságnál letenni kötelesek.

Debreczen, 1900. április 2.

A városi tanács.

Gyertyánliget (Kabolapojána)

a legszeb, legegészségesebb klimatikus erdei-hegyi **gyógyhely, ásványfürdő és vizgyógyintézet Máramarosmegyében.**

Csodálatos szép magas fekvés, por- és szélmentes, ozondus, enyhe levegő. Kitünő izü és könnyen emészthető tiszta **vasforrások.** Teljesen berendezett vizgyógyintézet. **Legradikálisabb gyógysiker: Vérszegénység,** sápkór, **idegesség,** neurasthenia, **gyomor-bélbajok és női bántalmaknál.** Kényelmes, csinos lakások és igen jó ellátás. **Igen mérsékelt árak.**

Idény: május—október. Vasuti állomás: **Nagy-Bocskó.**

Fürdőigazgatóság.

Meghivó

a „Debreczeni Szőlő és Bortermelő Szövetkezet“

rendkivüli közgyülésére,

mely 1900. évi május hó 6-ik napján, vasárnap délután 3 órakor, a „Kereskedő Társulat“ házának disztermében tartatik meg.

Tárgysorozat:

1. A lemondás folytán megüresedett 2 igazgató tagsági helynek választás utján, — egy évre leendő betöltése.
2. Az alapszabályok 26. §-a értelmében beadott esetleges inditványok.

Jegyzet: A közgyülésen minden szövetkezeti tagnak szavazata van. Egy üzletrész egy szavazat gyakorlására jogosit, a mely akár személyesen, akár valamelyik szövetkezeti tag által képviselve érvényesithető, 20 szavazatnál többel azonban senki sem birhat, akár saját nevében, akár meghatalmazás alapján együtt. (Alapszab. 85. 19. §.)

Dr. SZABÓ-féle

VIRÁG-CRÉME

az arczcrémek gyöngye.

Teljesen ártalmatlan anyagokból készült, **higanymentes** arczkenőcs, mely miután **nem zsiroz, nappal is használható.** Üdévé, puhává s **fehérré** teszi az arcz s kezek bőrét. Kiválóan javalva az arczbőr minden tisztátalansága ellen, mint **bőrataik, sömör, bőrhimlis,** stb. továbbá **szélkifujta kezek** s arcznál.

Egy tégely ára 70 fillér (35 kr.)

Főraktár: **Debreczenben, MIHALOVITS I.** gyógyszertára.

Bebizonyitott dolog!

hogy a rosz rendszer szerint, szakértelem nélkül készült mellfüző számtalan női betegség okozója; aki ezeket kerülni akarja, mellfüző bevásárlása czéljából forduljon

Goldstein Karolina

orvosi elismerésben részesült

Első Magyar Mellfüző-gyárához

(Debreczen, Főtér)

hol a hygienikus szempontból legjobbnak elismert,

szabadalmazott

mellfüző-különlegességeket

nagy választékban lehet beszerezni.

Megrendelések (vidékre is) 6 óra alatt készülnek.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott a „Csokonai“ nyomdában, Debreczenben.